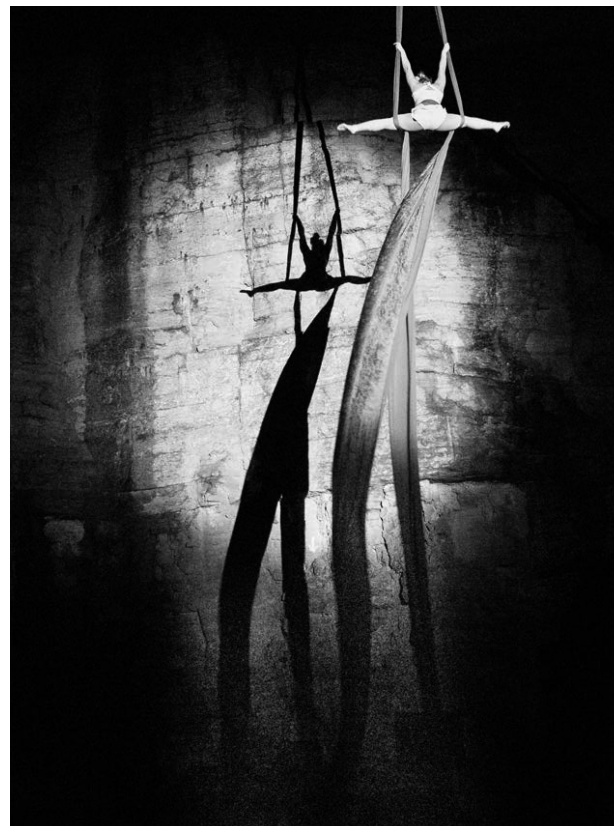

VAID ÜHEL HETKEL

Toomas Kokovkin
Ave Alavainu

Pelagis, 2013

KATKEND

KATKEND

KATKEND

KATKEND

Su vasak näopool on
teistsugune kui parem
Su vasak kulm on kaarjas
Su parem kulm on nurklik
Su vasak silm on suurem
Naeratades kerkib su
parem suunurk
Teine su jalg astub
teistmoodi
Ja su parem käsi
ei tea kunagi
mis vasak teeb

Mõistus
Ja süda
Ihu
Ja hing

Kõik see peab mahtuma
su mütsi ja saabaste
vahele
pealae ja taldade
vahele

Ja ise pead sa mahtuma
maa ja taeva
vahele
lae ja põranda
vahele
voodisse linade
vahele

(1990)

Hirm
Ja arm
Sünd
Ja surm

Ime küll
aga ära me mahume
Igaüks endasse
Igaüks maailma

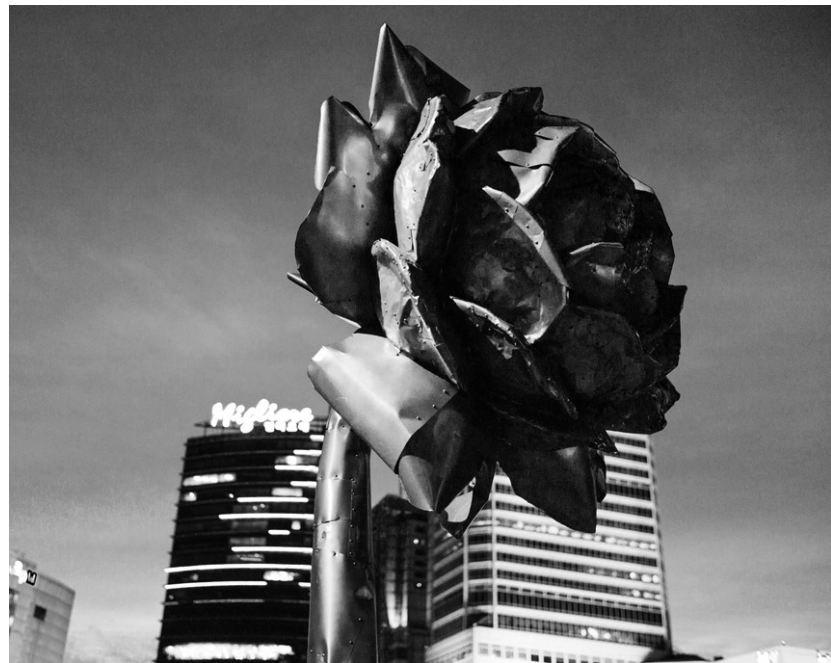
Kogu oma
ebatäiuses

(1990)

Suur valgus läks valla
kõik oli korraga selge
midagi pole ju olnud
midagi olla ei saagi
seni kui iseend mõrvates
üheskoos oleme surnud
sina minus ja mina sinus
nii lakkame maiseltki olemast
aga kuhu me saame
mu jumal
kus me siis kokku saame
millal siis rõõmusid maitsta
maiseid ja ülihäid
magusaid maitsmiserõõme
teeneteist kõrgele tõstes
miks me küll mööda ei läinud
mispärast hilines valgus
taevas ei pilkunud silmgi
ometi maakera pöörleb
otse me tahtmist pidi
kõik laabub liigagi hästi
hirmu vaid külvab see hirmu

(1971)

KATKEND

KATKEND

Pöörase tantsus võin ütelda seda, mis mõtlen,
pöörases tantsus, mil rütmiks on kire tamtam.
Pöörases tantsus saan ütelda kõik, mida mõtlen —
pöörase tantsu ei peata te argine samm.

Selles tantsus te võib-olla kuidagi leiakski enda,
aga milleks — jah, milleks? — kui jalge all kindel on maa.
Igaühes teist pöörase tants on kusagil endas,
kuid ilma tamtamita tantsida seda ei saa.

Teie ju pööraselt tantsida iial ei julge.
Tantsupõrandal täpselt on mõõdetud iga te samm.
Minuga maailma-maanteele tantsima tulge
pöörase tantsu, mil rütmiks on kire tamm-tamm!

(1984)

Maaailmas kõik niisama nagu enne —
pikk ootusaeg ja õnne mõni viiv.
Ja alati see kisav, karjuv homme.
Ja tee, mu tee, mis kaugusesse viib.

Ja seegi kaugus, see on siin, siinsamas,
nii lähedal, et siruta vaid kätt.
Kõik kaunid ulmad, mida mõte manas,
on ainult igavene jumalagajätt.

(1971)

Oo, piisamuusikat,
oo, paduvihmatrumme
ja pizzicatot plekist
katusel —
orkester looduslik
mind saadab pikka unne:
hetk enne uinumist
veel kuulen
timpaneid.
Siis aga äkki —
taldrikute kräšš! —
ma võpatades ärkan
musta õhe.
Hetk vaikust. Paus.
Ja taevast tuleb fläšš!.

Ning mul on veidi
teatraalselt kõhe.

(2011)

Imelik mõelda:
ainult seitse nooti
ühe täiusehullu käes
mahutab meid kõiki
korraks
meie pealae ja taldade
vahele
maa ja taeva
vahele
elus ja eluta looduse
vahele
Lepitab meie
vasaku ja parema käe
Pühendab meid meie
kordumatuse saladusse
ja annab meile teada
et
oleme omavahel
kõik
väga tihedasti
seotud

(1990)

KATKEND

KATKEND

Vaid ühel hetkel
Toomas Kokovkin, Ave Alavainu
Pelagis, 2013

Kujundus: Agnes Ratas
Trükk: Tallinna Raamatutrükikoda
Paberid: Galerie Art Volume 150 g/m²,
Munken Print Cream 90 g/m²
Lehekülgede arv: 72

Kujundust toetas Eesti Kultuurkapital

© Pelagis, 2013
© Fotod Toomas Kokovkin
© Luuletused Ave Alavainu

ISBN 978-9985-9583-5-3